

Galileo Galilej i Johanes Kepler (makedonski) | Vrsta: Seminarski | Broj strana: 19 | Nivo: Gimnazija

С.О.У. Гимназија „Др. Ибрахим Темо“

Семинарска работа на тема:

Изработила: Ментор:

Ивана Шеќероска Цветан Станкоски

Galileo Galilej

Ne se ~uvstvuvam dol`en da veruvam deka istiot Bog koj ni dal svest, razum i intelekt ima za cel da ne li{i od nivnata upotreba.

Nikoga{ ne sum sretnal tolku neuk ~ovek {to ne sum mo`el da nauчам ne{to od nego.

Matematikata e jazikot na koj Bog go napi{al univerzumot.

Ne mo`e{ da nau~i{ ~ovek na ne{to, samo mo`e{ da mu pomogne{ da go najde toa vo sebe.

Golemoto iskustvo za statusot na ~ove{tvoto me nau~i na ova vo vrska so potrebnite pra{awa: kolku pomalku lu{eto znaat i se razbiraat za niv, tolku pove}e se obiduvaat niv da gi priznaat, a od druga strana znaeweto i razbiraweto na mno{tvo raboti gi pravi lu{eto pretpzlivni vo donesuvaweto na odluki. *

*Misla od Assayer

Johanes Kepler

Geometrijata e unikatna i ve~na , odraz na Bo`eatveniot um. Toa {to ~ovekot dejstvuvaa na nea e zaradi toa {to ~ovekot e slika na Boga.

Glavnata cel na site istra`uvawa na nadvore{niot svet treba da bide otkrivaweto na racionalniot redosled i harmonijata nametnata od Boga, koja ni ja otkril preku jazikot na matematikata.

Prirodata koristi {to e mo`no pomalku od ne{to.

Dadov pove}e od mojot voshit. Treperam: krvta mi potskoknuva. Gospod go ~eka{e 6000 godini gleda~ot na negovoto delo.

Ja merev nebesata, sega }e gi meram senkite na Zemjata. Iako mojata du{a be{e od neboto, senkata na moeto telo le`i tika. -Kepleroviot epitaf*

*Nadgrobna plo~a 1. VOVED

Уште од најстарите времиња човекот се восхитувал на движењето на Месечината, планетите и на сите други небесни тела. Уште во тие времиња луѓето ги интересирало како е изграден светот во кој живеат и си поставувале многу прашања, како на пример каква форма има Земјата, на што таа се држи, како се движи Сонцето, како се движи Месечината, како се движат ѕвездите, што е тоа небо?

Во почетокот одговорите на тие прашања биле наивни и фантастични. Веќе во VI век пред новата ера на грчкиот филозоф Питагора и неговите ученици им било познато дека Земјата има форма на топка и дека не се држи на ништо, а Ератостен со голема точност го измерил радиусот на Земјата. Аристотел ги систематизирал и ги воопштил претставите за сликата на светот. Таа слика била прифатена од научниците на древниот Рим, од

Арабија, а потоа и од Европејците. Така изградената слика на светот била основа за разбирање на светот и се задржала речиси 2000 години, се` до појавата на учењето на Никола Коперник и неговите следбеници. Аристотел сметал дека Земјата е природен центар на Космосот (Велената) и дека сите тешки тела се стремат да паднат на неа. Луѓето на кое било место на Земјата , стојат така , што центарот на Земјата кај сите нив им е под нивните нозе, па затоа тие не паѓаат. Во времето на Аристотел биле познати седум небесни тела: Сонце, Месечина, Венера, Меркур, Марс, Јупитер и Сатурн. Тие биле наречени планети (грчки: planetes-кој лута , талкач, сикитник). Движењето на Меркур, Венера, Марс, Јупитер и Сатурн , ако се набљудува од Земјата, во текот на подолго време, изгледа нерегуларно. Таквото, нерегуларно движење го привлекувало вниманието на древните набљудувачи. Планетите се посјајни од ѕвездите, а со тоа се олеснува нивното набљудување, преку промената на нивниот сјај.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com